

ПРѢДСЛОВІЕ.

Уважаемити читатели и читателки на туй мое малко дѣлце що сѣ узнали отъ объявленіе-то ми: по какво побужденіе азъ дръзняхъ да издамъ трудець-тъ си на свѣтъ.

Относително до дѣлце-то частно, азъ мисля за нужно да кажъ: че то е—Както и надписъ-тъ обяснява—Само една проста »фантазія«, заѣта отъ животъ-тъ на отвратителна-та отхрана.

Азъ си въображавамъ, че духъ-тъ на добродѣтелство-то трябва да владѣе, както въ сяко човѣческо сърдце, тѣй и въ сяко дружество и общество; а особенно мислѣхъ и мисля че този духъ трябва съсъ сичка живость да въскресне въ онзи полъ, който е въ сѣстояніе—когато ще—да ублажѣи животъ-тъ на мжжъ-тъ частно и човѣщина-та изобщо, т. е. въ женскія-тъ полъ. А за да ся постигне тѣзи божественна высочина, неморенъ трудъ ся изискува отъ българскы-те женски Дружества, кои-то като непоколебимъ стѣлбъ трябва, да противостуѣ-тъ на сяка буря, произходяща отъ развратна-та злоба.—

Злоба-та да привиква сичкы-те пѣкленни интригы на помощъ; а пакъ наши-те благодѣтелни Дружества да ся държатъ о пословица-та: „*Конѣцъ дѣло украсяетъ.*“—

Ако по тѣзи смисълъ дѣлце-то ми съотвѣтствува на задача-та, тогизъ цѣль-тѣ ми е постигна-та; а пакъ ако тѣзи моя драма примамѣ на некои читатель или некая читателка една едничка умилнѣ съдзж, тогизъ ще ся считамъ, като че Богъ тысящно мя е наградилъ.—

Издатель-тъ.